

რა არ უყვარს ფულს ?

ბევრი დარწმუნებულია, რომ „ფული - ძალაუფლება“ ან „ფული „თავისუფლება“, მაგრამ ფული თავისთავად მხოლოდ ნივთია და მას არ შეიძლება რაიმე ძალაუფლება ჰქონდეს. ფულის საშუალებით ძალაუფლების „განხორციელება“ შეიძლება მხოლოდ ისეთი სისტემაში, სადაც ამ ფულის „კეთების“ და საიმედოდ შენახვის საშუალებები არსებობს და სადაც ადამიანები თვითონ უქვემდებარებენ თავს ფულს და არა ჯანონს. ფული და ძალაუფლება ადამიანებს შორის ურთიერთობის შედეგია და არა პირიქით.

წრებას“, იგი დეპრესიაში ვარდება, რაც პირდაპირ უარყოფითად მოქმედებს მის „ბედ-ილბალზე“.

სიძუნწე

ფულის „კეთება“ მხოლოდ ფულის ქონის მიზნით, ადრე თუ გვიან მათ უკმარისობას იწვევს. ძუნწი ადამიანი ისედაც სიღარიბეში ცხოვრობს – ეკონომიას აკეთებს აუცილებელი საგნების ყიდვაზე და კი. უარს ამბობს კარგ დასვენებაზე და გართობაზე მხოლოდ იმისთვის, რომ თავის სიმდიდრეს ერთი ზედმეტი თეთრი მიამატოს. ფულის კეთების დაუოკებელმა სურვილმა და ბიზნეს-გამჭრიახობამ შეიძლება საკმაოდ დიდი ქონება მოაპოვებინოს ძუნწ ადამიანს, მაგრამ იგი ვერასოდეს ვერ იგრძნობს სიმდიდრის ნამდვილ „გემოს“, რადგან მისთვის მთავარია არა ის სიკეთეები, რაც ფულს მოაქვს, არამედ ამ ფულის ერთეულების რაოდენობა. ასე რომ, ძუნწი ადამიანი არაფრით არ სჯობია იაფი საფოსტო მარკების ღირებ კოლექციონერს...

გარდა ამისა, სიძუნწე მუდმივ სტრესს იწვევს, გაუთავებელ კონფლიქტებს ოჯახის წევრებთან – რომ ისინი ბევრს ხარჯავენ და ბევრს ითხოვენ. თუ ეს კონფლიქტურობა ბიზნეს-პარტნიორებზეც გავრცელდა, მაშინ პარტნიორები ადვილად „გააგდებენ“ თავიანთი რიგებიდან ჭირვეულ და უსიამოვნო „კრიჟანს“.

შიში

ფულს არ უყვარს მხდალი ადამიანები. თუ ადამიანი ფულს აგროვებს „შავი დღისთვის“, მაშინ ეს „შავი დღე“ ადვილად დაუდგე-

ბა მას. უბედურების შიშით ადამიანი თვითონ აპროგრამებს თავს უარყოფით მოვლენებზე და ამით ფულს „განიზიდავს“.

უმჯობესია ფული დააგროვოთ „თეთრი დღისათვის“ — ეს შეიძლება იყოს მოგზაურობა ეგზოტიკურ ადგილებში, ახალი შენაძენი და ა.შ.

ასევე ფულს არ „უყვარს“ ის ადამიანები, ვისაც ეშინია ბევრი ფულის ქონის. სიმდიდრის ფლობა თითქმის ყველა ქვეყანაში საკმაოდ დიდ რისკთანაა დაკავშირებული. მდიდრები უფრო მეტად ხდებიან კრიმინალებისა და თაღლითების სამიზნეები. ამიტომ ბევრი ადამიანი ფიქრობს, რომ „თვეში ვთქვათ, 1000 ლარი რომ მომცა — კიდევაც მეყოფა და კრიმინალებიც არ შემანუხებენო“.

მაგრამ ვინც თავს 1000 ლარით შემოიფარგლავს, იგი 500 ლარსაც ვერ იშოვის. ამასთანავე, თუ ასეთი თვითშეზღუდვა მასობრივია, იგი დიდი ბიზნეს-პოტენციალის აუთვისებლობის მიზეზი ხდება, რაც საერთო ჯამში მასობრივ სიღატაკეს იწვევს. ლატაკ ქვეყანაში კი 1000 ლარი უკვე „დიდი ფულია“ და ადვილი შესაძლებელია, რომ სულ რაღაც 10 ლარის გულისთვისაც კი დაგაყაჩაღონ, მით უმეტეს, რომ 1000 ლარიანი ხელფასით მხოლოდ ლატაკ, კრიმინალურ უბანში თუ იქირავენ ბინას.

გარდა ამისა „მგლის შიშით ცხვარი ვის გაუწყვეტია“. ამიტომ ნუ შეზღუდავთ თქვენს ბიზნეს-შესაძლებლობებს მხოლოდ კრიმინალებისა და თაღლითების შიშით, რადგან, ვინც თავის შესაძლებლობებს ზღუდავს, მას უარესად შეზღუდავენ გარემოებები.

კობა ცხრუპავთელი

მაგრამ რატომღაც ზოგ ადამიანს ბევრი ფული აქვს, ზოგს კი ძალზედ ცოტა, მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანთა 99%-ის ზოგადი გონებრივი შესაძლებლობები თითქმის თანაბარია. ამასთანავე, სიმდიდრე არ არის ინტელექტუალური შესაძლებლობების პირდაპირპროპორციული. ზოგიერთ მილიარდერს უნივერსიტეტიც კი არ დაუმთავრებია. ბევრ ნიჭიერ ადამიანს კი ფული „გვერდს უვლის“...

რატომ? — ამ შეკითხვაზე პასუხის გაცემას ფსიქოლოგები შეეცადნენ. მათ დაადგინეს, რომ სიმდიდრე ან სიღატაკე ეს სულიერი მდგომარეობაა და არა გონებრივი.

ადამიანის ჯიბის ზომა და მოკიდებულია მის განწყობაზე სხვა ადამიანების და თვით ფულის მიმართ. როგორც აღმოჩნდა, ფულს ძალიან არ უყვარს შემდეგი გრძნობები:

შური

არიან ადამიანები, რომლებიც ფულის მოპოვებას ცდილობენ არა საკუთარი ინტერესების დასაკმაყოფილებლად, არამედ „მეზობლების ჯინაზე“ — ისინი გამუდმებით აკვირდებიან თუ რა შეიძინეს მისმა ნაცნობ-მეგობრებმა, რა აცვიათ, სად მოგზაურობენ და ცდილობენ, რომ მათ როგორმე აჯობონ. „მადა ჭამაში მოდის“ და შურიანი ადამიანი ცდილობს, რომ რაც შეიძლება უფრო მდიდარ ადამიანს შეეჯიბროს — ვერ ახერხებს რა მილიონერების „დანევას და გას-